

यमकोटिपत्तनाद्रोमकाञ्च किञ्च नम्यमादनः । नीलशैलनि-
बधायधी च तावन्तारालमनयोरिलाहृतम् । निषधनीलसुग-
म्यसुमात्यकैरलमिलाहृतमाहृतमावभौ । अमरकैलिकुलाय-
समाकुलं बचिरकाञ्चनचित्तमहीतलम् 'सि० शि० । 'एतेन
भारतमिलाहृतवद् विभाति' साधः । इलाहृतस्यपर्वता-
दिवर्धनम् । भाग० पू० सू० ० ई० ० ।

"एषां मध्ये इलाहृतं नामाभ्यन्तरवर्धं यस्य नाभ्यामवस्थितः
सर्वतः सौवर्णः कुलगिरिराजोमेरुर्दीपायामसमुद्राहः कर्णिक-
काभूतः कुवलयकमलस्य सुदर्नि हाविंशत्सहस्रयोजन-
विततो मूले षोडशसहस्रं तावतान्तर्भूम्यां प्रविष्टः ।
उत्तरोत्तरेणैलाहृतं नीलः श्वेतः शृङ्गवानिति त्वयोरभ्यक-
हिरण्ययजुर्गुणां वर्षाणां मर्यादागिरयः प्रागायता
उभयतः चारोदावधयोदिसाहस्रप्रथम एकैकयः पूर्वस्मात्
पूर्वस्मादुत्तरोत्तरेण दशंशधिकंशेन दैर्घ्यं एव ह्रसन्ति ।
एवं दक्षिणेनेलाहृतं निषधोद्गमकूटो हिमालय इति प्रागा-
यता यथा नीलादयः । अयुतयोजनोत्सेधा हरिवर्षकिं-
पुरुषभारतानां यथासंख्यम् । तथैवेलाहृतमपरेण पू-
र्वेण च मात्यवदुगम्यमादनावानीलनिषधायतौ द्विसहस्रं
प्रमथतः । केतुमात्रभद्राश्वयोः सीमानं विदधाते । मन्द-
रोमेरुमन्दरः सुपार्श्वः कुमुद इत्ययुतयोजनविस्तारोद्गाहा
मेरोरुत्तर्दिशमवष्टम्भगिरय उपकृष्टाः । चतुर्ष्वेतेषु चूत-
खम्बकदम्बन्यपोषाक्षत्वारः पादप्रवराः पर्वतकेतव इव द्वि-
सहस्रयोजनोद्गाहास्त्रावद्विष्टपविततयः शतयोजनपरिणा-
हाः । सुदाक्षत्वारः पयोमध्विनुरसम्पृष्टजलाः । यदुप-
स्थग्निं उपदेवगणा योगैश्वर्याणि स्वाभाविकानि भरतर-
र्वम् । धारयन्ति । देवोद्यानानि च भवन्ति चत्वारि नन्दनं
चैतरथं वैजाजकं सर्वतोभद्रमिति । येष्वमरपरिहृताः
सहस्ररत्नलनाललामयूथपतय उपदेवगणैरुपगोयमानम-
हिमानः किञ्च विहरन्ति । मन्दरोत्सङ्ग एकादशशत-
योजनोत्तुङ्गदेवचूतगिरयो गिरिशिखरसूत्रानि फला-
न्यस्तकल्यानि पतन्ति । तेषां विशीर्यमाणानामतिमधुर
सरमिगम्वनहृत्कारणरसोदेनारुणोदा नाम नदी मन्दर-
गिरिशिखराक्षिपतन्ती पूर्वेणैलाहृतमुपप्लावयति । यदु-
पजोषणाङ्गवान्या अतुषरीणां पुण्यजनयधूनायवयवस्यै
सुगम्ययातो दशयोजनं समन्तादनुवासयति । एवं जम्बू-
फलानामत्युच्चनिपातविशीर्षानामनस्त्रिप्रायाणांमभकाय-
निभानां रसेन जम्बू नदी नाम मेरुमन्दरशिखरादयुत-
योजनाद्वनितवे निपन्ती दक्षिणेनात्मानं यावदिहाहृत

मुपस्यन्ति । तावदुभयोरपि रोधधोर्भूतिका तद्वसे-
नान्नविध्यमाना च वायुर्वर्धयोगविपाकेन सदामरलोका
भरणं जाम्बूनदं नाम सुवर्णं भवति । यदुह वाव विवधा-
दयः सहयुवनिभिर्मकुटककटिस्तलकुण्डलाद्याभरणरूपेण
खलु धारयन्ति । यस्तु महाकदम्बः सुपार्श्वपार्श्वनिर्गु-
लस्य कोटरेभ्यो विनिर्गताः पञ्चायामपरिणाहाः
सुमधुराः सुपार्श्वशिखरात् पतन्त्योऽपरेणात्मानमिला-
हृतमनुमोदयन्ति । यास्तु पयुञ्जानानां मुखनिर्वासितो
वायुः समन्ताच्छतयोजनमनु वासयति । एवं कुमुदिन-
कूटो यः शतवज्रोनाम वटस्तस्य स्तम्भेभ्योनीचीनाः पयो-
दधिमधुघृतमुद्गाह्नादान्तरयथासनाभरणादयः सर्व एव
कामदुषानदाः कुमुदापात् पतन्तस्तुषरेणैलाहृतमुप-
योजयन्ति । यास्तुपजुषाणानां न कदाचिदपि प्रजानां
बलीपलितकमखेददौर्गन्ध्यजराभयापमृत्युशीतोष्णवैवर्ष्य-
पसर्गादयस्तापविशेषा भवन्ति । यावज्जीवं सुखं निर-
तिथयमेव कुरङ्गरुरकुसुम्भवैकङ्कतिकूटशिखरपतङ्गवच-
कनिषधसितिकासकपिलशङ्खवैदूर्यजावधिर्हंसर्वभनागका-
ङ्करनीरदादयोगिरयो मेरोः कर्णिकाया इव केयर-
भूतामूलदेशे परित उपकृष्टाः । जठरदेवकूटौ मेरुं पूर्वे-
ष्वाष्टादशयोजनसहस्रसुदगायतो द्विसहस्रः प्रयुतङ्गौ भवतः ।
एवमपरेण पवनपारिपालौ दक्षिणेन कैलासकरवीरौ
प्रागायतौ । एवमुत्तरतः लिङ्गकमरौ । अष्टाभिरेभिः
परिष्कृतोऽग्निरिव परितश्चकास्ति काञ्चनगिरिः । मेरोर्भू-
र्त्तुनि भगवत आत्मयोनेर्मध्यत उपकृष्टां पुरीमयुतयोजन-
साहस्रीं समचतुरङ्गां शतकौम्भीं वदन्ति । तामनु परितो
लोकपालानामष्टानां यथादिशं यथारूपं तुरीयमानेन
पुरोऽष्टावपकृष्टाः । भा० भी० ई० ० जम्बूखण्डविभागे तु ।
"धनुःसंख्ये महाराज ! द्वे वर्षे दक्षिणोत्तरे । इलाहृतं
मध्यमन्तु पञ्च वर्षाणि चैव ह । उत्तरोत्तरमेतेभ्यो वर्ष-
सुद्विच्यते शुभैः । आयाः प्रमाणं चारोग्यं धर्मतः कामतो-
ऽर्थतः । समन्वितानि भूतानि तेषु वर्षेषु भारत ! । एव-
मेवा महाराज ! पर्वतैः पृथिवी चिता । हेमकूटस्तु सुम-
हान् कैलाशो नाम पर्वतः । यत् वैश्रवणो राजन् ! युद्धकैः
सह मोदते । अश्वमेदरेण कैलासात् मेनाकं पर्वतमिति ।
हिरण्यदङ्कः सुमहान् दिव्यो मणिमयो गिरिः । तस्य
पार्श्वे महद्दिव्यं शुभं काञ्चनवालुकम् । रम्यं विन्दुसरो
नाम यत् राजा भगीरथः । दहा भागीरथी गङ्गासमा
वह्नुवाः समाः । वृषा मणिमयाक्षतं कैलासापि हिर-